

Halina Mlynkova, Kawa

Rano budzi mnie
Zapach kawy twojej
Oknem drzwiami tuż zza ściany
Do mnie wdziera się

Żyjesz obok mnie
Ciągłe widzę cię
Gdy z balonu wzrok mój ściągasz
Łyk twojej kawy chce

Jak długo tak
Będziemy wciąż grać?

Z tobą chce dzielić się na pół
Dwa krzesła mieć i jedno stój
Być twą północą
I twoją dniem

To z tobą chce się kłaść do snu
Mieć za firanką ogród bzu
I swoim życiem dzielić się na pół

Nie przespana noc
Zamyślony w dzień
Mur co dzieli nas chce zburzyć
Myślę że ty też
Nie marnujmy chwil
Czas przyśpiesza wciąż
Szkoda nam każdego dnia
Więc ekspres lepiej włącz

Jak długo tak
Będziemy wciąż grać?

Z tobą chce dzielić się na pół
Dwa krzesła mieć i jedno stój
Być twą północą
I twoją dniem

To z tobą chce się kłaść do snu
Mieć za firanką ogród bzu
I swoim życiem dzielić się na pół

Los by zadrwił z nas
Gdyby strach ogarnął NAS
Chwila może zmienić świat
Wiec zapukaj do mych drzwi
I już na zawsze ze mną zostań
Śnij

Rano budzi mnie
Zapach kawy twojej
Potem jeszcze przytuleni...

Z tobą chce dzielić się na pół
Dwa krzesła mieć i jedno stój
Być twą północą
I twoją dniem

To z tobą chce się kłaść do snu
Mieć za firanką ogród bzu
I swoim życiem dzielić się na pół